

ପ୍ରୁଣିଗ୍ରା ମେତ

ଅଭିନୀତ

ମୋହାର ବୋ

ଆଚିତ୍ରେଣ ପ୍ରଥମ ଚିନ୍ମାର୍ଯ୍ୟ

ସୁବ୍ରତ ବନ୍ଦୁ ନିବେଦନ

ଆମାର ବୌ

: କାହିନୀ, ଚିତ୍ରମାଟ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନା :

ଥଗେନ ରାୟ

ଚିତ୍ର ଅଛନ୍ତି	ଦିବୋନ୍ଦୂ ଘୋଷ	ଶିଳ୍ପନିର୍ଦ୍ଦେଶ :	ନିଶ୍ଚିଥ ମେନ
ଶବ୍ଦ ସୋଜନା	ପାରିତୋଷ ବନ୍ଦୁ	ବ୍ୟାସହିତନା :	ଶିତେନ ଦେ
ଗୀତ ରଚନା	ଗୋରୀପ୍ରସନ୍ନ ମଞ୍ଜମଦ୍ଦାର	କୃପମଜ୍ଜା :	ରୁଧୀର ବନ୍ଦୁ
ମ୍ଲପାଦନା	ସନ୍ତୋଷ ମେନ	ଶ୍ଵରଚିତ୍ର :	ଅଟ୍ଟେ ଫୋଟୋ
ରାମାଯଣାଗାରିକ	ଶୁକ୍ରମାର ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ	ମୟମର ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ	
ବନ୍ଦୁଯୋଜନା	ଜଗବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ	ମଙ୍ଗୀତ ପରିଚାଳନା :	ବିନ୍ୟ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ
	ଅନୁପ ମରକାର	ଆବହ-ମଙ୍ଗୀତ :	ମୁଖ୍ୟାନ୍ତ ଲାହିଡ୍ଡି

ସହକାରିତାୟ :

ପରିଚାଳନାୟ :	ହିମେନ ନନ୍ଦର,	ଶବ୍ଦଗ୍ରହଣେ :	ମୟମେନ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ
	ଅଲକ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ,		ବିଜନ ଘୋଷ
	ଶିତେନ ଦେ	ମ୍ଲପାଦନାୟ :	ଅମରେଶ ତାଲୁକଦାର
ଚିତ୍ରଗ୍ରହଣେ :	ଦେବେନ,	କୃପମଜ୍ଜାୟ :	ଶୁରେଶ ରାୟ,
	ଭବତୋଷ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ		ସନ୍ତୋଷ ନାଥ

ଚରିତ୍ର ଚିତ୍ରଣେ

ଶୁଭ୍ରମା ମେନ, ରେଣ୍କୁ ରାୟ, ମନ୍ଦ୍ରା ଦେବୀ, ରାଜଲଙ୍କୀ ଦେବୀ, ଶୁଭମା ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଏଷା ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଆରତି ଦାସ, କଲିନ ଅଲିଭାର, ରମୁ, ଝୁମୁ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୀ, ଅମଲା ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ବୀଗା ବାନାଜୀ, ବିକାଶ ରାୟ, କମଳ ମିତ୍ର, ଧୀରାଜ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ, ଭାବୁ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ଜହର ରାୟ, ତୁଳନୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ଶ୍ରାମ ଲାହା, ହରିଧନ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ, ସୁବ୍ରତ ବନ୍ଦୁ, ଭରବାଜ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ, ଅନିଲ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ, ଶେଖର ରାୟ, ପଣ୍ଡୁ ମେନ, ନନ୍ଦ ବସାକ, ଟୁଲୁ ମେନ, ଭୋମରା ଘୋଷ, ରଧୀନ ଦାସଙ୍ଗ୍ରେ, ତୃପ୍ତି, ମୃତ୍ୟୁଙ୍ଗ୍ୟ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଇଷ୍ଟାର୍ଟକୌଜ ଟ୍ୱୁଡ଼ିଓତେ ଆର. ସି. ଏ ଶକ୍ତ୍ୟବ୍ରତେ ଗୃହିତ

ପରିବେଶନା :

ମୋହିନୀ ପିକଚାସ' (କଲିକାତା)

ଗୋଲ୍ଡ ମୋହର ଫିଲ୍ମ ଡିଟ୍ରିବ୍‌ରିଟୋର୍ସ' (ମରାଠିବିଲ୍)

ଆମାର ବୌ

(ଗଲ୍ଲାଂଶ୍)

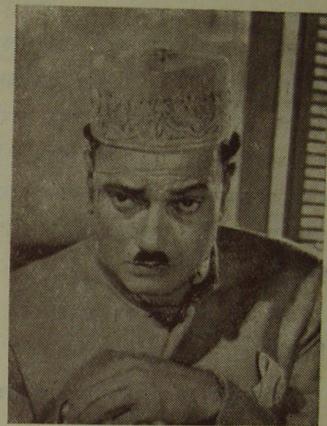

ପ୍ର୍ୟାଜୁଯେଟ୍ ରଜତ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାୟ ଚାକୁରୀହୀନ. ବେକାର । କଳକାତାର ମ୍ଲପାନ ଏକ ଗୃହଟ ପୀଚକିଡିବାୟର ଏକତାଲାର ଏକଥାନା ଘରେ ଥାକେ । ଭାଡା ଅର କିନ୍ତୁ ପ୍ରାୟଇ ଦେଓଯା ହେବନା । ଏର ଜନ୍ମ କର୍ତ୍ତାର କିଛୁଟା ଆପଣି ଥାକଣେ ଓ ଗିନ୍ନିର ନେଇ, କାରଣ ତାର ମନେର ଗୋପନ କୋନେର ଆଶା ରଜତ ତାଦେର ଏକମାତ୍ର ମୟମାନ ଡାବିକେ ବିଯେ କରେ ଏଇ ବାଟୀତେଇ ଅଧିଷ୍ଟିତ ହେଁ । ରଜତ କିନ୍ତୁ ଡାବିକେ ମେହ କରେ—ବୋନେର ମତ—ଡାବିର ସାମୀ ହିତେ ତାର ଯେନ କୋଥାଯ ଏକଟା ଅହଚାରିତ ଆପଣି ଆହେ । ଡାବିକେ କିନ୍ତୁ ଭାଲବାଦେ ପଦ୍ମପଲାଶ ଲୋଚନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ତାଦେର ତରଣ ଗୃହଶିକ୍ଷକ । ଛେଳେଟି ଲେଖାପଡ଼୍ଟା ଭାଲ ବଳେ ପୀଚକିଡି ବାବୁ ତାକେ ଗୃହଶିକ୍ଷକ ନିୟକ୍ତ କରେଛିଲେନ । ପଦ୍ମପଲାଶ ଡାବିକେ ତାର ମନେର କଥା ବଳତେ ମାହସ ପାଇଁ ନା । ମବ କଥା ବଳେ ରଜତକେ । ରଜତ ବଳେ, ଦେଖି ଆପନାର ଜନ୍ମ ଆମି କି କରନ୍ତେ ପାରି । କିନ୍ତୁ ମୟମାନକ କମ ଏକଥା ରଜତ ଯୋବେ କାରଣ ସବୁ ବା କର୍ତ୍ତା ପଦ୍ମଲୋଚନକେ ଏକଟୁ ଅଭୁକ୍ଷାର ଚୋଥେ ଦେଖେ, ଗୃହିନୀ ତୋ ତାକେ ବିଦେଯ କରନ୍ତେ ପାରଲେଇ ବେଳ ବାଚେନ ।

ରଜତର ଶିକ୍ଷାଦୀକ୍ଷା ବେକାରରେ ଚାପେ ପଡ଼େ ଥାମକକ ହିତେ ବସେହେ । ଅନେକ ଥୋଜାଖୁଜିର ପର ସିଲଭାର ଟମିକ କପୋରେଶନ ଆଫିସେ ଏକଟା ଚାକୁରିର ମୟମାନ ହଲ ।

କିନ୍ତୁ ତାରା ଏକଟା ବିଷମ ସର୍ତ୍ତ ଆରୋଗ କରଲେନ—ରଜତକେ ବିବାହିତ ହ'ତେ ହବେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀକ କାଜେ ବହାଳ ହତେ ହବେ । ଏତ କଣ୍ଠ ପାଞ୍ଚା ଚାକରିଟା ହାତଛାଡ଼ା ହତେ ଦିନେ ରଜତର ପ୍ରାଣେ ବାଜଲେ । ବାହିରେ ବେରିୟେ ଏସେ ମେ ଦିଶାହାରା ହୟେ ଗେଲ—ବ୍ରଟ କୋଥାଯ ? ଆକାଶ-ପାତାଳ ଚିନ୍ତା କରତେ କରତେ ମେ ଏକଟା ପାର୍କେର ବେଞ୍ଚିର କାହେ ଏଳ । ବେଞ୍ଚିତେ ଏକଟା ଆଧୁନିକା ବସେ ଛିଲେନ । ତାକେ ଏକଳା ଦେଖେ ରଜତ ଏକ ପା ଏକ ପା ଏଗିଯେ ଏସେ ମାହମ ମନ୍ତ୍ର କରେ ଜେନେ ନିଲ ସେ ମେୟେଟି ଚାକରିର ଅସ୍ଵେଷଣେ ସୁରହେ । ରଜତ ତାକେ ପ୍ରତାବଟା କରଲେ । ଶାମୀ-ଝାମୀ ମେଜେ ଚାକରି କରତେ ହବେ ଶୁନେ ମେୟେଟି ବିନ୍ଦିତ ହୟେ ଗେଲ ଏବଂ ଅସ୍ମତ ହଲ । ଆବାର ଇତ୍ତନ୍ତି ବୋରାର ପାଳା । ସୁରତେ ସୁରତେ କ୍ଳାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟାନେ ଏକଟା ଭତ୍ର ଚେହାରାର ବେଣ୍ଟୋରାୟ ଏଳ । ଏକ ପେଯାଳା ଚା ଅର୍ଡାର ଦିଯେ ବିଭାନ୍ତଭାବେ ମେ ବସେ ଆହେ, ଏମନ ଶମୟ ଧପ୍ କରେ ତାର ଡାନ ଦିକେ କି ବେଳ ଏକଟା ପଡ଼େ ଗେଲ । ଜିନିଟା ଏକ ମହିଳାର ହାଙ୍ଗବ୍ୟାଗ । ମାଲିକା ପାଶେଇ ବସେଛିଲେନ । ରଜତ ଓଟା କୁଡ଼ିଯେ ତାର ହାତେ ଦିନେ ଏକଟା ଧୃତାଦ ପାଞ୍ଚା ଗେଲେ । ଏକଟୁ ଏକଟୁ କରେ

ଆଲାପ ହ'ତେ ରଜତ ଥାନିକଟା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁଭବ କରଲେ, ସାଚନ୍ଦା ଦିଲ ତାକେ ମାହମ ଏବଂ ମେଟ୍ଟିଏ ଚାକରି ଥୁକୁଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରକମେର ସ୍ଵନଦରୀ ମେୟେଟି, ତତୋଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଭାବେ ମେ ରଜତରେ ପ୍ରତାବଟି ନେଡ଼େଚେଢ଼େ ଦେଖିତେ ରାଜୀ ହଲ । ହାତେ ସର୍ଗ ପେଯେ ଗେଲ ରଜତ । ଉଭେରେ ଆଫିଲେ ସେତେଇ ଉତ୍କଳ କର୍ତ୍ତୁପକ୍ଷ ମୋଂସାହେ ତାଦେର ଚାକବୀତେ ବହାଳ କରଲେନ । କିନ୍ତୁ ହାତାରଦିନ ସେତେଇ ତାରା ବୁଝଲୋ ଆଫିସଟ ଏକଦଳ ବନ୍ଧକେର ପ୍ରତିଠାନ । ଅନୁତପ୍ତ ରଜତ ବଲେ, ଚଲନ ପ୍ରିୟା ଦେବୀ, ଆପନାକେ ଏକୁନ ବାଡ଼ୀ ପୌଛେ ଦିଯେ ଆସି । ଚାକରି ଛେତ୍ର ଦେଉୟା ସାକ, ଏବନିତେଓ ତୋ ଥାକବେନା । ପ୍ରିୟା ବଲେ, କିଛୁଦିନ ଦେଖାଇ ସାକ ନା—ଜୈବନେ ନାମାରକମ ଅଭିଜ୍ଞତାର ଓ ପ୍ରାଣେଜନ ଆହେ ।

ଆଲାପ ଉପର ଆଲା ହଲ ଏକ ବିଶାଳକାଷ୍ଟ ରହନ୍ତମର ବ୍ୟକ୍ତି । ଇନି ସ୍ଵବେଶଧାରୀ ଓ ନିର୍ବିକ କିନ୍ତୁ ସଥନଇ ରଜତ ଓ ପ୍ରିୟା ରେଣ୍ଟୋର୍ମାର ଚା ଥେତେ ଚୋକେ ତଥନଇ ଦେଖା ସାବ ଟିନି ଏକଟୁ ଦୂରେ ବସେ ଏଦେର ନିରାକଷଣ କରଛେନ । ଏକଦିନ ଆର ନା ପେରେ ରଜତ ତାକେ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରଲ—କେ ଆପନି ଏବଂ କେନ ଆପନାର ଏହି ବିରତିକର ଆନାଗୋନା ? ଲୋକଟା ଗନ୍ଧି ଗଲାଯ ବଲଲେ—ଧୈର୍ୟ ଧରନ, ମମରେ ଜାନତେ ପାରବେନ । ଏହି ଲୋକଟିର ମଜ୍ଜେ ଆବାର ସଥନ ପ୍ରିୟାକେ ଏକଦିନ ଏକା ଗାଡ଼ିତୋରେ ଦେଖା ଗେଲ ତଥନ ରଜତର ପ୍ରକୃତ ଧୈର୍ୟଧୂତି ଘଟଲେ । ଏତ ଭାଲବାସି ସାକେ

ମେ ଏମନଭାବେ ଟକାତେ ପାରେ ଭେବେ ରଜତ ଶ୍ରୀଜାତିକେଇ ହଠାତେ ଅମାର ମନେ କରେ ଅଭିମାନେ ଆଜ୍ଞାଗୋପନ କରଲେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରିୟା ଏସେ ତାରଇ ସବେ ତାର ମାନ ଭାଙ୍ଗିଯେ ଗେଲ । ରଜତ ଗଲେ ଗେଲ । କିନ୍ତୁ ବିଦାୟ ମେବାର ପ୍ରାକ ମୁହର୍ତ୍ତ ସଥନ ମେହି ରହନ୍ତମର ବ୍ୟକ୍ତିଟିରଇ ମୋଟରେ ହର ଲିଚେ ଶୋନ ଗେଲ ତଥନ ରଜତ ପ୍ରିୟାକେ ଟେଚିଯେ ଶୁନିଯେ ଦିଲ—ମିମ୍ ବ୍ୟାବାଙ୍ଗୀ, ଶୁନେ ସାନ—ଆଜ ଧେକେ ଆଫିସକେ ଆର ଆପନାକେ, ହଜନକେ ତ୍ୟାଗ କରଲାମ । ପ୍ରିୟା ରଜତକେ ଚେଲେ, ତାଇ ମେ ଏକଥାର ପରା ହାମିଯୁଥେ ଦୌଡ଼େ ଗିଯେ ରହନ୍ତମର ବ୍ୟକ୍ତିଟିର ଗାଡ଼ିତୋର ଉଠଲେ ।

ଗାନ

[୧]

ଏହିକେ ପାଂଚକଡ଼ିବାବୁର ଗୁହେ ତୋଳପାଡ଼ ! ମାଟୀର ମଶାଇ ପଦାବାବୁ ପାଂଚକଡ଼ିବାବୁ
କାହେ ଟାଇପ କରେ ଡାବିର ପାଣିପ୍ରାଥାରୀ ହେଁ ଏକ ଆବେଦନ ପାଠିଯେଛେ । କି ଶାସ୍ତି ଦିଲେ
ମାଟୀର ଜନ୍ମ ହୁଏ ଏହି ଆଲୋଚନା ସଥନ ଆମୀ ଦ୍ଵୀର ମଧ୍ୟେ ଚଲାଇବେ ତଥନ ଡାକ ପଡ଼ିଲେ
ରଜତରେ । ରଜତ ବିଶ୍ଵିତ ହଲ ସବ ଶୁଣେ । କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵାସେ ମୁଖ୍ୟାଦାନ କରେ ଫେଲାଲେନ
ପାଂଚକଡ଼ିବାବୁ ସଥନ ରଜତ ଜାନାଲୋ କାଗଜେ ବେରିଯେଛେ ପଦାଲୋଚନେର ନାମ—ମେ ଆଇ, ପି,
ଏମ ପରୀକ୍ଷାଯାର କମପିଟ କରେଛେ । କୋଥାଯା ଗେଲ ଶାସ୍ତି ଆର ତର୍ଜନ ? ଆମୀ ଦ୍ଵୀ ପାରଲେ
ତଥୁନିହି ଡାବିର ବିଷେ ଦିଯେ ଦେନ ।

ରଜତ ଚଲେ ସେତେ କିଛିନ୍ତି ପରେ ରଜତର ମାମାଓ ଏକଟୁ ପରେ ଏସେ ପଡ଼ିଲେନ ରହନ୍ତମର
ବାନ୍ଧିଟ ।

ରଜତର ବେକାରତ ନା ଘୁଚଲେଣ କୌମାର୍ଯ୍ୟର ଅବସାନ ହେଁଛିଲ—ମେ ବଡ଼ ପେଯେଛିଲ ।

କିନ୍ତୁ କେମନ କରେ ?.....

[୩]

ଫୁଲ ହେଥା ଫୁଟେଛେ ଦୂରେ ଚାଦି ଉଠେଛେ,
କେଂଦେ ବଲେ ମନ ଦେନ ମାଲା କୋଥା ପାଇ ।

କତ ନା ଦୂରେ ଶୁଣ ଶୁଣିଯେ

ଏଲୋ ନା ତୋ ମେ ଗାନ ଶୁଣିଯେ,

କେନ ପ୍ରିୟ ପ୍ରାଣେ ମୋର

ଦୋଳା ଆନେ ନାହିଁ ?

ଅବହେଲା ରେଖେ ଦେନ ବେଳା ବୟେ ଯାଏ,

ଖେଳା କେନ ଅକାରଣେ ଭେଦେ ସେତେ ଚାଯ,

ଶିଶିରେର ଚୋଥେ ଆଜ ଶୁତି ରେଖେ ଯାଇ,

ଶୁତି ରେଖେ ଯାଇ ।

ଦୂରେ ଆକାରୀକା ଚାଦି ହେମେ ହେମେ କୟ,

ମନ ଥାରେ ଚାଯ ଓଗୋ ମେ ତୋ କାରୋ ନଯ,

ତବ ଲାଗି ପ୍ରିୟି ଲାଯ ଏଲୋ ନା ମେ ତାଇ,

ଏଲୋ ନା ମେ ତାଇ !

—ଗୋରୀପ୍ରସନ୍ନ ମହିମଦାର

[୨]

କରୁ ଭାବ କରୁ ଆଡ଼ି

ଏତ କାହାକାହି ଥାକି ତବ ଛାଡ଼ାହାଡ଼ି ।

ହାସି ଚେଯେ କରୁ କେଂଦେ ଫିରେ ଆସା,

ତଳ ନା ଭୌକୁ ଏକି ଭାଲବାସା,

ଆୟି ଦିଯେ ଆୟି ଚାହି,

ମନ ନିଯେ କାଡ଼ାକାଡ଼ି ।

ମେଘ ଭରା କାଲୋ ରାତେ

ତୁମି ଏଲେ ଆନ୍ଦିନାତେ,

ଧରା ଦିତେ ଏସେ ଦୂରେ ମରେ ଯାଓ ଗୋ,

ଲୁକୋଚୁରି ଥିଲେ ସେ କି ସୁଖ ପାଓଗୋ,

ବାହିଡୋରେ ବୀଧ ଥାରେ ମେ କି

ସେତେ ପାରେ ଛାଡ଼ି ?

—ମନ୍ତ୍ରୋଷ ମେନ

প়ৱবর্তী আকর্ষণ—

অচিন্ত্যকুমার সেনগুপ্তের

ইন্দ্রা ণী

অচিন্ত্যকুমার সেনগুপ্তের

ইনি আর উনি

পৌরাণিক চিত্র

সতী তুলসী

প়ারিবেশক :

মোহিনী পিকচার্স' :: কলিকাতা

মোহিনী পিকচার্স'র শক্ত হইতে প্রচার মচীৰ ধীৱেন মল্লিক কর্তৃক সম্পাদিত ও
প্রকাশিত, ভূবিলী প্রেস, কলিকাতা—১৩ হইতে মুদ্রিত।